

ende eller ved Hvide Sande, medens Gødeløbets Plads er langt ugunstigere; denne Fejltagelse vilde neppe være indløbet for Forfatteren, dersom hans Oversigtskort havde haft Dybdekurver.

- 6) „Ingeniøren“ Nr. 13, pag. 98, Sp. 1 (øverst), og Nr. 97, pag. 685, Sp. 2, 2det Stykke.

Forfatterens (i de to Artikler noget forskellige) Vurdering af den ved Hvide Sande eksisterende Betondæmning til en meget større Værdi end den af Kommissionen anslaaede er paafaldende, især da hans Forslag om ved de senere omtalte Høfder at anvende de dyre Brydeblokke i Stedet for Beton vel maa skyldes Mistillid til Holdbarheden af Beton. Under de ved Molen foreliggende Forhold er denne Mistillid for saa vidt berettiget, som en Del af den ved Hvide Sande anvendte Beton kun har været beregnet paa at tjene interimistisk og derfor er af svag Blanding, og en Del har maattet støbes under ugunstige Forhold. (Se Betænkningen, pag. 15—18, og Plan 15.)

Det maa desuden erindres, at ved en Vurdering af de tilstedeværende Værker maa man ikke gaa ud fra, hvad de eksisterende Moler har kostet at bygge og vedligeholde, men fra en Beregning af Bekostningerne ved at fremstille et Par Moler alene med det Formaal at skaffe Dækning mod Bølgeslaget.

- 7) „Ingeniøren“ Nr. 13, pag. 98, Sp. 1 (nederst).

Bemærkningen om, at Gennemgangen for Fiskerfartøjerne er „noget langsom“ (ved Anvendelse af Skibsfartssluse i Forhold til Passage gennem fri Udløbsaabning), synes vildledende; naar der anvendes Sluse, fritages Fartøjerne for at afvente passende Vandstandsdiiferens og Strømforshold for overhovedet at komme igennem Udløbsaabningen.

- 8) „Ingeniøren“ Nr. 13, pag. 99, Sp. 1, 1ste Stykke.

Forfatterens Bemærkning om Erfaringer fra Hvide Sande Kanalen i Forbindelse med den af ham udtalte Frygt for, at der skal blive dæmmed op for Afløbet ved Afløjring af Kystmateriale, giver Anledning til at erindre om Begivenhederne ved Hvide Sande i Aarene 1910—15, i hvilken Tid det ikke just var Frygten for, at Kanalen skulde blive lukket af Kystmateriale, og at Strømmen igennem den skulde blive hindret, der gav Anledning til Anvendelsen af betydelige Beløb til Sikringsarbejder ved Hvide Sande.

- 9) „Ingeniøren“ Nr. 13, pag. 99, Sp. 1.

I sine Betragtninger over Utilstrækkeligheden af de Midler, til hvilke Kommissionen henviser for at modvirke Tilsanding af Udløbet, nævner Forfatteren Skyllestømmen og Sandpumpningen, men det af Kommissionen angivne Ledeværk stryges med den Bemærkning (i en Fodnote), at det ikke vides, hvor det skal ligge, paa Nord- eller Sydsiden af Udløbet. Forfatteren har formentlig overset, hvad der staaer i Bilag 6 til Kommissionens Betænkning, pag. 70: „at Ledeværket skal lede det udstrømmende Vand, hindre det i at spredes for nær inde ved Kysten samt modvirke Udløbets Tendens til Vandring mod Syd“. Dersom Forfatteren paa Grundlag af disse Angivelser havde indtegnet Ledeværket paa det Fremtidsbillede, han har tegnet (pag. 100, Fig 4) af Hvide Sande Kanalen, vilde han ikke have undgaaet at faa det siddende i den af ham tegnede sydlige Strømcirkel, som derved vilde gaa i Staa, og Strømmen vilde netop blive ledet lige ud imod Gennemløbet i den tænkte Barre.

Der foregaar overalt paa Jyllands Vestkyst en Materialvandring, som fremkalder Barrer eller landfaste Tunger ved Udløbene af Fjorde og Vandløb. Ved Hvide Sande er der Erfaring for, at denne Vandring foregaar fra Nord til Syd, og at den afløjrer Sand, Grus og Singels — ikke Sten, for saa vidt man derved vil forstaa Stykker af over 1 kg's Vægt. Forfatteren synes at mene, at Kommissionen ikke tilstrækkeligt har vurderet denne Materialvandrings Omfang, og han har ment, at man som Middel mod denne Materialvandring kunde bygge